

Den tjuvaktiga skatan

La gazza ladra

Musik Gioachino Rossini – Libretto Giovanni Gherardini
Svensk text Catarina Gnosspelius

Med reservation för ändringar under repetitionsprocessens gång.

AKT 1

På Fabrizios gods

En stor fest förbereds.

Pippo, en springpojke, och tjänstefolk i full fart.

Kör Alla sorger är försvunna,
det är glädjens dag idag! Vilken dag!

Pippo Efter månader i kriget
efter fasansfulla strider
väntar fred och bättre tider;
Giannetto kommer hem.

Kör Låt oss möta Giannetto.

Pippo Gärna! Gärna!

Kör Låt oss fira Giannetto.

Pippo Gärna! Gärna!

Kör Alla sorger är försvunna,
det är glädjens dag idag! Vilken dag!

Skatan Pippo? Pippo?

Pippo Ja, vad är det?

Kör Gissa det du!

Skatan Pippo? Pippo?

Pippo Vem ropar?

Kör *(pekar på skatan)* Där i trädet.

Pippo Dumma skata, vad är detta?
Är det nåt du vill berätta?

Skatan Pippo? Pippo?

Pippo Håll din trut!

Skatan Pippo?

Kör *(härmar)* "Pippo?"

Pippo Sluta! Håll din trut!

Lucia, hustru till godsägaren Fabrizio, kommer in.

Lucia Här står ni och sover? Seså, vakna upp nu.
Ert arbete – det väntar: det finns mängder kvar att göra.
Där borta i trädgården ska bordet dukas klart.
Vad är det för fel på er?! Gör skäl för er lön.
Ni vet att jag väntar min älskade son, han kommer idag!

Pippo+Kör Vi jublar tillsammans – vi skjuter salut!

Lucia En mors stora saknad är äntligen slut.

Lucia *(ser sig omkring)* Hej - Ninetta?
Ingen hör, ingen kommer när jag ropar...
Och min käre make Fabrizio... var är han? Ingenstans!

Pippo+Kör Men Fabrizio, ja han kommer. Titta där!

Fabrizio kommer in med famnen full av vinflaskor.

Fabrizio Vänta bara, vänta bara, min Lucia!
Till vår fest har jag tatt' med mig guden Bacchus.
Låt det skumma, låt det flöda, låt det strömma.
Allt det tråkiga som har varit ska vi glömma!
Med en gyllne nektar ifrån Edens lustgård
blir den gamle ung på nytt.

Alla Leve Bacchus, och leve vinet - en gudomlig medicin!

Lucia möter sin man.

Lucia Äntligen är kriget över och vår gosse vänder hem!

Fabrizio Visst min kära, låt oss hoppas att han stannar här för gott.

Lucia Den detaljen kan jag ordna med en enkelt litet bröllop.
Låt du mig ta hand om detta: jag ska hitta en fru...

Skatan Ninetta! Ninetta!

Fabrizio Hör, den skatan visste redan.

Lucia Dra på trissor!

Fabrizio Vi får se.

Han försöker klappa skatan, men blir biten.

Fabrizio Aj!

Lucia Vad hände?

Fabrizio Skatan bet mig.

Lucia Så skyll dig själv.

Fabrizio Tänk om fågeln talar sanning.

Lucia Var inte fånig!

Fabrizio Vi får se.

Pippo+Kör Ja, om skatan talar sanning då blir slutet riktigt bra!

Fabrizio Jag kan se honom stå där Giannetto, med sin pappa så stilig bredvid och hans ansikte strålar mot bruden som står där så vacker och blid.

Lucia Jag kan se honom stå där Giannetto, med sin mamma så tjugig bredvid och hans ansikte strålar mot bruden som står där vacker och blid.

Pippo Jag kan se honom stå där Giannetto med föräldrarna stolta bredvid. Alla ansikten strålar och skiner, det är lyckans och kärlekens tid.

L+F+P Men om soldatens liv han måste först berätta om bataljer, explosioner, stridens hetta!

Kör Bort med sorger och alla bekymmer
låt oss skåla och fira idag. Ja, vi firar idag!

Alla Alla ansikten strålar och skiner, nu är lyckans och kärlekens tid.

Alla ut. Ninetta kommer in, ensam.

Ninetta Vilken glädje, vilken tröst, det är knappt jag kan förstå...
Hjärtat jublar i mitt bröst: jag får möta båda två.
Min far ska hålla mig inom kort,
men den andre – har han glömt bort?
Käre Gud, jag litar på dig,
låt Giannetto ha saknat mig.
Allting slår ut på nytt, längtan är över.
En lyckoklöver, en enda, fann jag till sist.
Nu kan jag le igen, min sorg är över
allt jag behöver, till sist jag får.

Fabrizio kommer.

Fabrizio Hör nu min flicka, idag vill jag att alla ska känna glädje och tacksamhet, gemenskap och kärlek.

Ninetta O ja. Jag lovar. För er sons skull...

Fabrizio Just så! Jag vet ju... att innerst inne... alltså...

Ninetta Vad är det du säger?

Fabrizio Jag kan se vad du önskar, det syns i blicken, det syns i gången...

Ninetta (Hur vet han?)

Fabrizio Du rodnar... vänta nu lite. Min son håller inget hemligt för sin pappa. Ninetta; han älskar dig. Och jag är bara glad för er båda.

Ninetta Hjärtat slår volter!

Fabrizio Tyst nu! Där är Lucia.

Ninetta Kära Fabrizio!

Ninetta trycker Fabrizios hand.

Lucia in, ser föraktfullt på Ninetta och Fabrizio.

Lucia Så rart! Jaså – är det till att va' gubbsjuk?

Hon ger Ninetta en uppsättning silverbestick.

Lucia Varsågod, tag mitt silver och räkna noga, för inget får försvinna.

Ninetta Jag ska. Och hellre att jag dör än att än en gång svika min matmor.

Lucia Som vanligt – tomma löften. Men vi vet ju att en gaffel har försvunnit.

Ninetta Jag har inte stulit.

Lucia Säger du ja!

Fabrizio Lucia! Nu går vi.

Lucia Gärna, så gärna.

Fabrizio Adjö då Ninetta.

Lucia Och varför denna ömhet?! Sen när blev pigan som en dotter för herren här i huset?

Fabrizio Se så, upp med hakan. Allt ordnar upp sig.

Alla går.

Gårdfarihandlaren Isacco in, med alla sina varor. Pippo smyger på honom.

- Isacco Siden och sammet, trasor, mattor,
fjädrar, knivar och kakelplattor.
Borstar, spegelglas som immar,
pärlor, tändstickor som brinner.
Kom fram och titta – var inte blyg,
låt mig få visa ett vackert tyg.
Och finns bara pengar så... - tack ska du ha!
Siden och sammet...
- Pippo Isacco – din gamle pajas.
Ursäkta gode herre. Jag är ledsen, för ni sjunger så vackert.
Men jag har inte ett öre att spendera.
- Isacco Jag köper lika gärna! Eller pantar – om du önskar.
Ja, säg vad du vill låna och ge mig nåt i gengäld.
Allt kan jag ordna, precis som du vill ha det.
- Pippo Jag tackar, men nej tack.
- Isacco Får jag då hälsa till fröken Ninetta?

Isacco ut.

Ninetta kommer, möter Pippo. Ljud, sorl, musik, rop.

- Ninetta Men vad händer?
- Kör Leve, leve!
- Ninetta Alla ropar...
- Kör Leve, leve!
- Pippo Det är Giannetto!
- Ninetta Han är tillbaka!
Hör mitt hjärta,
hör mitt hjärta häftigt slå.
Som jag väntat,
som jag väntat på den stunden
när han äntligen ska framför mig nu stå.
- Pippo Raska på nu alla vänner,
han har kommit – han är här!
- Kör Leve! Ni är väntad!
Var välkommen hem till oss
ja var välkommen hem till oss.

Giannetto in omgiven av Lucia, Fabrizio och alla andra.

Han omfamnar Ninetta.

- Giannetto Kära... kära i mina armar så nära här intill
låt festens larm stå still och lindra all vår saknad.

- Giannetto Där i mörka natten
ensam på dödens fält
lyste du över min väg
fyllde mig med styrka,
tilltro,
och med mod.
- Kör Bravo! Inga strider väntar mer! Level!
- Giannetto Men när du står framför mig
försvinner all min smärta
och jublet i mitt hjärta
tar bort allt som var svårt.
- Kör I kärleken förenade, är dessa unga två. Level!
- Giannetto Adjö så länge, min kära.
- Ninetta Men du kommer väl snart tillbaka?
- Lucia *(till Skatan)* Lilla kräk, stackars sate. Kom hit. En kyss till mamma.
Sådärja, nu går vi.
- Alla går utom Ninetta.*
- Ninetta Å vad jag älskar! *(samlar sig)* Nej jag måste räkna silvret...
Men ändå – Giannetto – min kärlek!
- Fernando, Ninettas pappa, kommer in.*
- Fernando *(för sig själv)* Äntligen framme.
- Ninetta *(har räknat klart)* Här fattas inget.
- Plötsligt får hon syn på Fernando.*
- Ninetta Vem kommer? En främling?
Nedstämd och smutsig...
Säg mig, hur kan jag hjälpa?
- Fernando Känner du inte igen mig?
- Ninetta Käraste pappa!
- Fernando Tyst! Avslöja mig inte.
- Ninetta Vad har hänt?
- Fernando Kom hit, lyssna noga.
- Ninetta sätter sig nära sin pappa.*
- Fernando Igår kom hela regementet fram till Paris strax före kvällen. Jag bad befälet om permission, jag ville se dig – bara för en dag. Men han var berusad och vägra' lyssna.

- Fernando Men jag gav mig inte, jag bönade förtvivlat.
"Du din usling!" skrek han, och kom emot mig med draget vapen.
Jag kunde inte för mitt liv tänka klart. Utan att tveka slog jag tillbaka, och
allt som hördes var ljudet från våra vapen. Tumultet drog till sig flera;
dom skiljde oss åt, slog mig till marken och höll fast mig.
- Ninetta Å pappa, det är förfärligt.
- Fernando Hör då det värsta.
Först blev jag fångslad. Sen av befälet dömd till döden.
- Ninetta O Gud i himlen...
- Fernando Jag flydde, jag fick hjälp att komma undan. Min vän Ernesto visade mig
en bakväg. "Kamrat och broder", han viska', knappt hörbart för all gråt:
"Farväl då!".
- Ninetta Modet har lämnat hjärtat.
Så hastigt all styrka rann undan.
Så hastigt ett liv förändras.
Men när det är som mörkast, finns där en stråle hopp.
- Fernando Nej ingen väg tillbaka,
kan finnas, kan finnas för din pappa.
Ja tro mig – jag är förlorad.
Allt jag har kvar av livet, är ensamma dar på flykt.
- N+Fern Håll om mig, kära pappa / lilla flicka.
Jag vet mitt inre brister,
om jag en dag dig mister,
mitt hjärtas rikedom.
- Fernando Lyssna noga.
- Ninetta Kära pappa?
- Fernando Det finns nåt som du kan göra - åh Ninetta...
- Borgmästaren hörs närma sig.*
- Ninetta Var tyst, nån kommer!
- Fernando Vem är det?
- Ninetta Det är ju Han.
- Fernando Borgmästaren? Om han ser mig - herre gud!
- Ninetta Sätt dig där borta.
- Fernando Om han ser mig...
- Ninetta Fort, ta av dig. Göm din kappa.

Fernando Allt är över...

N+Fern Grymt är ödets hårda slag.
Jag darrar och skakar,
jag ryser av fasa!
En storm kommer närmre och dimmorna tättnar,
jag kan inte andas, mitt hjärta står still.
Jag bävar för faran som väntar,
Vad händer - och hur ska det gå?
En storm kommer närmre och dimmorna tättnar,
jag bävar för faran - hur ska det gå för oss två?

Borgmästaren kommer, Fernando hinner gömma soldatkappan.

Borgm *(för sig själv)* Jag ser allting klart framför mig, inget kommer att gå fel.
Först av allt ska jag va' artig; smickra, kittla, tala vackert.
(imiterande Ninetta) "Nej min herre... Jag ber! låt bli mig...
Ni som är så stor och mäktig låt mig gå!"
Men allt det är blott teater
för jag vet att innerst inne vill hon ha mig
och till sist hon ödmjukt nickar, för att visa mig sitt "ja".
Jag ser allt så klart framför mig, jag får allt som jag vill ha!
Tro mig, Ninetta, all denna hetta får dig på knä.
Dina små tårar ska jag bedåra – du ska få se.
Och i en eggande och häftig känsla kommer du kasta dig i mina armar;
ivrig av längtan, full av förväntan,
våldsamt förälskad, totalt förblindad och helt förförd.
Å vilken seger jag väntar idag.
Å vilket jubel, du ska nog falla för mig idag.

Han får syn på Ninetta och går fram till henne.

Borgm Ninetta, min vackra flicka.

Ninetta Herr borgmästare.

Borgm Säg mig: vem är ditt sällskap?

Ninetta Bara en som kom förbi och bad om min hjälp...

Borgm ...så du gav honom att dricka.
För att va' ärlig, är jag också lite törstig...

Ninetta Låt mig hämta vinet.

Borgm Nej nej, det är inte vin som kan släcka min törst.

Ninetta Men lite vatten?

Borgm Jag tror att du förstår...

Ninetta *(byter ämne)* Ni har väl hört att Giannetto kommit hem?

Borgm Och jag gick hit för att hälsa honom välkommen.

- Ninetta Jag är ledsen, men alla gav sig av nyss.
- Borgm Det gör mig inget. Du är ju kvar här, Ninetta...
Om du visste, mitt hjärta, hur ofta jag längtat att få träffa dig helt ensam.
- Ninetta Min herre, ni skämtar – får jag be er vara tyst.
- Borgm Ljuva Ninetta, varför är du så avig?
- De avbryts av tjänaren Giorgio, som kommer in med ett brev.*
- Giorgio Detta brev kom med ilbud – det står ert namn på.
- Borgm Jaha – och vem har sänt det?
- Giorgio Polisen. *(Han går)*
- Ninetta *(vid sidan om, till Fernando)*
Från polisen, du hörde? Du måste ge dig av innan han läst färdigt.
- Fernando Men vart? Och hur? Jag har inte ett öre.
- Ninetta Jag vet. Och jag har inget heller.
- Fernando Men här: mina sista ägodelar: en sked och en gaffel, minnen från goda dagar. Tag dem jag ber dig, och sälj dem nu genast. Ingen får se dig. Där bakom huset i det ihåliga trädet, ska du sen gömma pengarna...
- Borgm Ninetta?
- Ninetta *(Snälla hjälp mig.)*
- Borgm *(till Fernando som är på väg att gå)*
Ett ögonblick, min herre.
Här står att en desertör lär ha flytt hit till trakten. Fernando – så är hans namn.
- Ninetta *(Fernando!)*
- Fernando *(Vad ska jag göra?)*
- Borgm Sen följer en beskrivning som jag inte kan läsa utan glasögon.
Ninetta, är du en ängel och läser högt för mig?
- Ninetta *(O gud – låt mig rädda min far, eller gå under!)*
- Borgmästaren räcker Ninetta brevet. Fernando stannar, låtsas slumra till men lyssnar.*
- Ninetta *(läser)* ”Detta är av yttersta vikt.
Jag sänder er beskrivningen av en soldat, dömd till döden, som nu flytt ifrån sitt fängelse. Hans namn är...”
- Borgm Hans namn är?

Ninetta "Fer... Fer.. Fernando."
(Herre Gud låt mig finna ett sätt att skydda min pappa.)

Borgm Se hur hon rodnar. Hon blir bara än mer begärlig.

Ninetta "Hans namn är... Fernando Vi... Vinella!"

Borgm Fortsätt läsa.

Ninetta (Vad gör jag? För det som står här kan jag inte läsa.)
(*mumlar*) "Hans ålder: strax under femti. Och längden: en och åtti."

Borgm Läs högt! Du mumlar, jag hör knappt vad du säger.

Fernando (Stackars lilla.)

Ninetta Det går inte att tyda mer!

Borgm (*försöker ta brevet*) Fan – var är mina glasögon?

Ninetta Nej jag läser. (...läser och ljuger.)
(*läser högt, ändrar innehållet*) "Ålder. Tjugofem. Längd: en och NITTI."

Borgm En jätte! Vad står det mer?

Ninetta: "Hår: gyllenblont. Ögon: blå. Hög panna. Vackert ansikte."

Borgm Åh jösses! Det låter som en grekisk gud. Blont hår, hög panna...
Och sen?

Ninetta "Gul uniform med röda revärer. Vita stövlar.
Om denne man visar sig i ert område, vänligen tag fast honom
omedelbart."

Borgmästaren tar tillbaka brevet.

Borgm Ska bli ett nöje. Vem vet, han kanske redan...
(*till Fernando*) Du där – god morgon!

Ninetta (Å nej!)

Fernando (*låtsas vakna*) God dag.

Borgm Så, upp med er. Ta av det där på huvet.

Ninetta (Vad gör han?)

Borgm Hahaha! Sa du tjuvfem? Ja, kanske...
"Blåa ögon, och hög panna, blonda lockar och vackert ansikte."
Nej, nån grekisk gud – det är han inte!

Ninetta (Han tror mig...)

Borgm (*tar Ninettas hand*) Ninetta...

Fernando Min fröken -

Borgm *(till Fernando)* Ge'er av nu! Sätt fart då, du tiggare där.

Fernando Välsignade skapare, som dömande ser mig,
beskydda jag ber dig, min ensamma stig.

Borgm Välsignade skapare, triumfen nu ge mig
låt henne jag ber dig, besvara min glöd.

Ninetta Välsignade skapare, som kärleksfullt ser mig
beskydda jag ber dig, min ensamma väg.

*Fernando går, mycket ovilligt, men stannar en bit bort och följer skeendet.
Borgmästaren närmar sig Ninetta med hetta i blicken.*

Borgm Bara vi två – som jag längtat...
Min vän, förstå mig – du har allt det som jag åtrår hos en kvinna.
Om jag inte dig kan vinna är du hjärtlös, grym och kall.

Ninetta "Bara vi två" - vänta lite...
Ni ska veta att jag avskyr och föraktar er min herre.
Allt ni säger gör det värre, ni får aldrig mig på fall.

Fernando *(för sig själv)*
Vreden kokar i mitt inre. Mörka moln som kommer nära.
Om han snuddar vid min kära, ska han allt få stå till svars.

Borgm Vreden börjar koka i mitt inre. Mörka moln som kommer allt för nära.
Om jag inte får min kära, ska hon allt få stå till svars.

Ninetta Vreden börjar koka i mitt inre. Mörka moln som kommer allt för nära.
Han ska allt få stå till svars. Han ska allt få stå till svars.

Ninetta Men jag måste lugna ner mig, mitt i stormen står jag rak.

Borgm Men jag måste lugna ner mig, för att vinna i min sak.

Fernando Men jag måste lugna ner mig, mitt i stormen står jag rak.

Borgm *(till Ninetta)* Får man se på lite vänlighet... Inte bråka, låt det ske!

Fernando *(ger sig tillkänna)* Ska ni skända en ung kvinna? Ödelägga den flickans
rykte? Ni med makten - och positionen - känner ni då ingen skam?

Borgm Nej nu djävlar!

Fernando Respektera denna flicka - hennes oskuld.

Ninetta *(till sin pappa)* Var försiktig, å Gud jag ber dig.

Borgm Dra åt helvete!

Fernando Aldrig i livet.

Ninetta *(till sin pappa)* Jo du måste ge dig av.

Borgm Kom, Ninetta...

Ninetta Låt mig vara!

Fernando Respektera denna flicka.

Borgm Du din djävel håller käften.

Ninetta Ge dig av nu!

Fernando Ja, jag går väl.

Borgm Och kom aldrig mer tillbaka!
(till Ninetta, hårt) Gör mig till viljes.

Ninetta Rör mig inte!

Borgm Otacksamma, vänta bara
jag ska njuta av din gråt.

N+Fern Några timmar fick vi mötas,
nu av ödet skiljs vi åt.

Borg Allt är en enda röra, satan - vad ska jag göra
hur ska jag nu bli fri från bekymmer och besvär?

Fernando Allt är en enda röra, kära - vad ska jag göra
hur ska jag nu bli fri från bekymmer och besvär?

Ninetta Allt är en enda röra, kära - vad ska jag göra
hur ska jag nu bli fri från bekymmer och besvär?

N+B+F Allt är en enda röra, mitt hjärta dunkar hårt.

Borgm Vänta bara, vänta bara – jag ska njuta av din gråt.

Ninetta Några timmar fick vi mötas, nu av ödet skiljs vi åt.

Borgmästaren och Fernando lämnar scenen åt olika håll. Ninetta ensam kvar.

Isacco hörs sjunga sin försäljningsramsa på avstånd. Ninetta söker upp honom.

Ninetta Isacco?

Isacco D'ä jag, lilla söta rara fröken.

Ninetta Jo, jag har nånting här att sälja.

Isacco Kom får vi titta.

Ninetta visar silverbesticken som hon fick av sin far. Isacco studerar dem noga.

Ninetta Hur mycket får jag?

- Isacco ...väger rätt lite... kanske... tjusex å' femti.
- Ninetta Va – inte mer! Det är mindre än hälften av dess värde.
- Isacco Såja, bli inte så upprörd nu. Vi säger väl tretti. Bara för ditt leende.
- Ninetta Nej mera.
- Isacco Men jänta, ska du skinna mig inpå kroppen?
Trettitvå å' femti. Det är mitt sista bud.
- Ninetta Då får det bli så!
- Isacco *(han ger henne pengarna)* Tio.. tjugo...tretti.. två och femti... ruinerad!
(Jag säljer dem för hundra!)
- Ninetta Men inte ett ord om det här till nån.
- Isacco Handen på hjärtat.

Isacco går.

Pippo kommer in, han har sett Ninetta prata med Isacco.

- Pippo Nu vill jag veta, om du inte misstycker, vad du har för affärer med Isacco?
- Ninetta Jag har akut behov av pengar, och därför fick han köpa...
- Pippo Dina smycken?!
- Ninetta *(låtsas inte höra)* ...och det jag sålde, det behöver jag inte längre.
Men lämna mig, du vet att jag har mycket kvar att göra.
- Pippo Och jag, fröken Präktig, har fått springa sen i morse - nu får det räcka!

Pippo går iväg, lugnt och stilla. Han tänker ta ledigt en stund.

- Ninetta Det är bråttom. Jag måste skynda bort till kastanjen och gömma pengarna.

Hon börjar springa, men stöter ihop med Lucia, Fabrizio och Giannetto.

De har precis träffat Borgmästaren.

- Lucia Här är han, käre herr Borgmästare, vår Giannetto, som vann ära i kriget.
- Borgm *(till Giannetto)* Jag gratulerar. Ditt namn har ofta setts i alla krigsrapporter. Ja, vi har läst hur du så tappert har försvarat vårt land mot fienden. Så djärvhet... och sån ungdom...
- Giannetto Men jag är inte värd allt det berömmet.
- Fabrizio Bra sagt! Man ska va' ödmjuk.

Lucia har gått till Ninetta för att kontrollräkna silverbesticken.

- Lucia   *(räknar)* Och nio... och tio... och elva. En saknas! Det var tolv skedar förut – en är borta.
- Ninetta   Å nej?
- Lucia   Jo jag är säker. Du kan räkna dom själv.
(till de andra) Vad ska man säga? Plötsligt saknas en silversked. För bara några dar sen var en gaffel borta. Nånting är gålet!
- Borgm   Ni har all rätt att va' orolig: det finns en tjuv i huset. Låt mig ta tag i denna sak – nu genast.
- Fabrizio   Här blir det inga förhör, inte i mitt hus. Ninetta?
- Ninetta   Det stämmer. Ja det saknas en sked. Och nyss, jag lovar, så fick jag dom till tolv.
- Fabrizio   Så, torka tårarna.
- Borgm   *(till Lucia)* Hämta papper och penna.
- Fabrizio   Som jag sa: här blir inga förhör.
- Lucia   Håll tyst, dummer. Den har inget att frukta, den som är oskyldig. Men en brottsling måste bli straffad.
- Giannetto   Men snälla, för en sån liten småsak...
- Borgm   Men inför lagen är alla frågor lika stora. Finns en tjuv i ert hushåll blir han genast dömd till döden.
- Alla   Dömd till döden!
- Giannetto   En tjuv i huset? Vem kan det vara?
- Fabrizio   *(till Borgm)* Jag ber er, bara glöm det - stryk ett streck över allting.
- Borgm   Omöjligt.
- Gianetto   Men...
- Borgm   Det räcker. Allt ska i ljuset!
- Lucia har hämtat papper och penna och sätter sig för att börja skriva.*
- Borgm   *(dikterar)* "Fabrizio Vingradito vill härmed rapportera en sked av silver som stulits."
- Giannetto   Nej den kom bort, inget annat.
- Borgm   Tystnad! Det är detsamma. "Blev stulen." Skriv det ordentligt. "Denna sak har stort värde. Familjens arvegods."
- Ninetta   (Så orättvist, så illa. Vad ska jag ta mig till?)

- Lucia (Jag gjorde kanske orätt, så hårt som han slår till.)
- Pippo (Han verkar lika vettig som en rutten gammal sill.)
- Giannetto (Så orättvist, så illa. Vad ska han ta sig till?)
- Borgm (Nu darrar hon den lilla, jag får nog som jag vill.)
- Fabrizio (Så orättvist, så illa. Vad ska han ta sig till?)
- Borgm *(till Ninetta)* Vad är namnet på din far?
- Ninetta Fernando Villabella.
- Borgm Villabella! Den där tigger'n? Du din falska lilla jänta, att du var så full av lögner! Men jag varnar: han kan aldrig komma undan mina män. Ja, inom kort är han en fånge här igen.
- L+P+G+F *(viskar)* Nånting pågår...
- Borgm Äh det är inget, blott en enkel liten flicka som vill lura oss idag.
- Ninetta Jag orkar inte längre!
- Hon drar upp en näsduk ur förklädesfickan för att torka sina tårar, och tappar de pengar hon fick av Isacco.*
- Lucia Vad är det där för pengar?
- Ninetta Jag ber om ursäkt... det är mina.
- Lucia Du har väl inga! Du bara ljuger!
- Borgm Skriv det – noga – i protokollet!
- Ninetta Det är mina, snälla tro mig.
- Pippo Jag svär att dom är hennes. Hon fick dem från Isacco.
- Borgm Från knallen? Av vilken orsak?
- Pippo Hon sålde lite ditt och datt till honom här idag.
- Borgm "Hon sålde lite ditt och datt"? Som vad?
- Ninetta Det är min hemlighet.
- Borgm Då vet vi vad som hänt.
- Giannetto Nej vänta! *(till Ninetta)* Snälla, snälla.
- Ninetta Jag vägrar.
- Giannetto Tala sanning!

- Lucia Du bleknar; ser nervös ut.
- Ninetta Nej nej, jag bara... jag hoppas...
- Borgm Men allting är ju glasklart. För dig finns inget hopp.
Ja hela saken är bevisad och för dig finns inget hopp.
- Ninetta Förlorad är min heder, vad ska jag ta mig till?
- Giannetto Förlorad hennes heder, vad ska jag ta mig till?
- L+P+Fab Förlorad hennes heder, vad ska han ta sig till?
- Borgm Jag vet vart detta leder, det slutar som jag vill.
- Giannetto Hämta Isacco.
- Pippo Som ni vill.
- Fabrizio Du hittar honom på torget.
- Pippo ger sig av för att hämta Isacco.*
- L+G+F Må alla dunkla frågor nu genast få ett svar.
- Borgm *(till Ninetta)* Jag behåller dessa pengar.
- Ninetta (Mina pengar! Å hjälp mig, vad gör jag?)
- Borgm Konfiskerat som bevis.
- Ninetta Detta händer inte mig...
- Borgm *(för sig själv)* För din stolthet, ditt förakt och all din avsky ska jag lära dig att ordet är min lag.
Nu är stunden: det är dags för mig att segra
löna mig med ditt behag.
- Ninetta *(för sig själv)* Kära pappa. Jag måste tåga.
Jag får inte visa mig svag.
Allt jag vill och allt jag hoppas
är att vi åter möts en dag.
- L+Fab *(för sig själv)* Blek och ensam, och utan räddning,
griper hon i hjärtat tag.
Är hon oskyldig den flickan?
Nej mer orkar inte jag.
- Giannetto *(för sig själv)* Hon är oskyldig, min kära, jag får inte vara svag.
- Pippo kommer tillbaka, med Isacco.*
- Isacco Det var nåt ni ville?

- Borgm   Säg oss vad Ninetta nyss sålde till er.
- Isacco   Två saker av silver... en sked och en gaffel...
- Giannetto   Ninetta! Du har alltså stulit...
(Jag som trodde att hon var ren och ärlig - ...aldrig mer.)
- L+B+Fab   Bevisen är klara: en brottsling vi ser.
- Pippo   Om jag bara vetat att det skulle gå fel.
- Ninetta   *(till Isacco)* Men ge mig tillbaka mitt silver.
(till de andra) Jag ska visa...
- Isacco   Tyvärr lilla gumman, för allt har blitt' sålt.
- Ninetta   *(uppgiven)* Jag orkar inte mer...
- Borgm   *(till en tjänare)* Hämta polisen.
- Giannetto   *(till Isacco)* Fanns nån gravering på?
- Ninetta   (Det var graverat – initialer, samma två bokstäver!... O herre Gud.)
- Borgm   Såg du graveringen?
- Isacco   Ja, det var... ett F. Och ett V. Tillsammans.

Allt stannar upp, var och en i egna tankar.

- Ninetta   Inget att leva för, allt hopp är borta.
Mörker och missöde är allt jag får.
- Borgm   Inget att leva för – just vad jag ville.
Om nåd hon tigger snart, allt hon förmår.
- Giannetto   Inget att leva för, allt hopp är borta.
Mörker och missöde är allt jag får.
- L+P+Fab   Inget att leva för, allt hopp är borta.
Mörker och missöde är allt hon får.

Plötsligt hörs starka ljud.

- Giannetto   En grupp soldater...
- N+L+P+G+F   Dom kommer närmre!
- L+P+G+F   *(till Borgmästaren)* Låt henne leva, var nådig, vi ber.

Soldaterna in.

- Borgm   Fängsla omedelbart denna kvinna!
- Giannetto   Om ni rör henne, ska ni få ångra...

- Borgm Jag befaller.
- Ninetta Giannetto!
- L+P+F Var barmhärtig.
- Borgm Aldrig nånsin. (*till soldaterna*) Och ni lyder order.
- N+L+P+I+F Grymme man!
- Giannetto Kan ni lugna er lite -
- Borgm Håll käften. (Hon är min nu, som planerat.)
- N+L+P+G+F Tusen tankar som mal i mitt sinne, all den oro jag bär gör mig kall.
- Borgm Vilken lycka som gror i mitt inre, hennes ovilja blir hennes fall.
Vilken lycka, hon är min nu, som planerat.
- Ninetta Å Giannetto!
- Giannetto Min vän!
- Borgm (*till soldaterna*) För isär dom.
- N+G Ni är hjärtlös!
- L+P+F+kör Obarmhärtig.
- Borgm Och bind henne!
- L+P+G+I+F Herregud.
- Borgm För bort den skyldiga.
- Ninetta Kära vänner!
- L+G+F Ninetta!
- Borgm Nu räcker det!
- Ninetta Åh jag ber: kom ihåg er Ninetta.
Döm mig inte, försök att förstå.
- G+I+F Och den man, som är orsak till detta
L+P+G+I+F kommer aldrig att låta henne gå.
- Borgm Åh min själ är berusad av hetta,
som hon lockar mig allt mer... triumfen jag får.
- Kör Den mannen där som är orsak till detta
har all makten, ja hur ska det gå?

Slut akt 1.

AKT 2**I fängelset**

Antonio, fångvaktaren, ensam.

Antonio Fängslad i en kall och fuktig håla gråter hon av förtvivlan. Inte en ljusglimt - det finns ingen som tröstar, ingen lindrar hennes sorg. Stackars Ninetta, jag ska göra vad jag kan för att lätta hennes börda. Ey! Lilla fröken...?

Han går till Ninettas cell.

Ninetta O nej!

Antonio Jag vill inget illa. D'ä Antonio, en vän. Kom ska du se, andas in den friska luften. Du får va' en kort stund här ute i ljuset.

Ninetta Tack snälla, tack så mycket.
Känner du unge Pippo? Får jag ber dig att hälsa, om det inte är besvärligt, att jag behöver hans hjälp.

Antonio Hm... ska försöka, men men - jag lovar inget...
(*ett ljud hörs*) Va' var det?

Giannetto (*ropar utifrån*) Släpp in mig!

Antonio Det är omöjligt.

Ninetta Snälla rara Antonio...

Antonio (Och vem kan motstå så ledsna ögon?) Jag öppnar.
(En stund – vad gör väl det?) Kom in då min herre.

Giannetto kommer in, ger Antonio en peng.

Antonio Man tackar och bugar!

Antonio lämnar dem ensamma.

Giannetto Kära!

Ninetta Är jag din kära? Talar du sanning? Du har inte lämnat mig här för alltid?

Giannetto Lämnat för alltid? Ninetta, det är du som inte tror på mig! Förlåt mig... jag ber... glöm bort det. Jag är förvirrad. Men ändå... om du älskar mig ännu, och inte vill se mig gå under av oro, försäkra mig din oskuld. Berätta allt: säg mig om du är skyldig.

Ninetta Jag har inte stulit.

Giannetto Och varför, förklara, gjorde du inget?

Ninetta Det fanns inget jag kunde säga till mitt försvar.

Giannetto Om du inte talar, om du fortsätter att tiga, inte bevisar din oskuld
– Ninetta – kanske domen faller innan natten... å hemska tanke...

Ninetta Jag ska möta min dom, min död – med stolthet.
När en dag du hör i vinden
om min oskuld, och min heder
låt en tår rinna ner för kinden.
Men din gråt kan mig inte nå;
i min grav jag vilar då.

Giannetto Blodet fryser, hjärtat stannar
tyst min älskade jag ber dig
(Hennes ord tycks mig så sanna
det finns ingen skuld som jag kan se
ändå låter jag det ske.)

N+G Inget värre kan mig plåga
än min vetskap om domens dag
dröjande slocknar min låga
mitt sista andetag.
Så sakta falnar en febrig låga
mitt allra sista andetag.

Deras möte avbryts av Antonio som rusar in.

Antonio Skynda iväg, nån kommer! D'ä borgmästaren själv.

Giannetto Käraste älskling.

Ninetta Min Giannetto.

Antonio *(till Ninetta)* Tillbaka in i fängelset.

Giannetto Jag går.

Ninetta Gå inte...

Antonio Sätt fart nu. Seså, sätt fart nu.

Giannetto Farväl.

Giannetto går. Ninetta har förts tillbaka till sin cell.

Antonio Stackars flicka, sånt öde! Jag fattar inte varför borgmästaren har sagt åt
mig att va' extra hård mot henne. Det finns inte nån förklaring, men d'ä
verkligen orätt mot en sån raring.

Borgmästaren kommer in.

Borgm Antonio, jag befäller: för hit din fånge. Nu genast. Sen går du.

Antonio hämtar Ninetta och lämnar dem sedan ensamma.

- Borgm Min stackars Ninetta, kom närmre. Ditt grymma öde har drabbat mig hårt. Jag tänker inte längre på allt du sagt. Var inte ängslig, jag tänker befria dig ifrån din fångenskap. Jag svär och lovar. Om du bara ville förstå mig - jag gör allt för dina ögon allt du önskar, mot ett litet enkelt 'ja'.
- Ninetta Låt mig vara!
- Borgm Inte bråka!
Ser du inte – jag brinner av åtrå. Så tro mig, du måste tro mig:
Ja, jag lovar, du ska befrias, om du lyssnar till min bön.
Ja, jag lovar, du ska befrias - men jag måste få nån lön.
- Ninetta Nej jag vägrar!
- Borgm Otacksamma flicka. Du trotsar! Jag varnar!
- Herrkör *(bara röster hörs)* Å Ninetta.
- Borgm Hör, dom ropar.
- Herrkör *(bara röster)* Hon, den dömda.
- Borgm Hör, dom ropar. En enda smekning...?
- Herrkör *(bara röster)* Vi är samlade i salen, det är tid för tribunalen.
Men vår talman saknas än, ja vår borgmästare har inte kommit än.
- Borgm *(Jag får gå nu, måste gå nu, det är illa – jag får lämna henne ensam stackar lilla.)*
(till vakterna) Jag har hört er. Jag begriper. Såja, såja jag kommer.
(till Ninetta) Hör du inte.... du måste svara...
- Ninetta Ni får döma mig. Jag stannar.
- Borgm Dömd till döden?
- Ninetta Om ni måste.
- Borgm Dåså. Så blir det. Valet är ditt nu.
Ingen ånger finns det mer.
När domen har fallit, då kommer du tigga
om nåd och förskoning, men det är för sent.
Gå! Ja, för nåd och förskoning, det är för sent.
Min glöd har förvandlats till brinnande avsky;
den flamma du väckte har skiftat till hat.
- Herrkör Signalen. Det börjar.
- Borgm Var lugna, jag kommer.
- Herrkör Signalen. Det börjar.
- Borgm Jag kommer, jag kommer.
Ninetta?

Ninetta Ni vet svaret.

Herrkör Det är dags nu.

Borgm Jag kommer.
Det bortskämda flickan ska dömas idag.

Herrkör Han talar med styrka och orden är lag.

Borgmästaren går.

Antonio kommer tillbaka in. Strax efter honom Pippo.

Antonio Har han gått, höge herrn? (*för sig själv*) Nånting är konstigt, som han misshandlar flickan – d'ä mer än jag begriper.

Pippo Ninetta, Ninetta!

Ninetta Å vad bra att du kom! Allt jag behöver är ett lån på tretti kronor, och att du lägger pengarna på en särskild plats. Här, ta mitt kors i gengäld.

Pippo Ta't lugnt nu. Ta't lugnt. Vart ska jag ta vägen med dom pengarna?

Ninetta Du minns kastanjen, den som är ihålig, där bakom huset uppe på kullen. Det är där som du måste - nu innan det blir kväll! - gömma dina pengar. Men ingen får se dig.

Pippo (*på väg ut*) Jag ska va' försiktig.

Ninetta Men Pippo, tag mitt kort är du snäll.

Pippo Behåll ditt kors, Ninetta. Det lilla jag kan göra, gör jag med hjärtat.

Ninetta I morgon, eller kanske redan ikväll, har jag inte längre glädje av mitt halsband.

Pippo O nej! Säg inte mer nu: allt ska gå bra. Här ta ditt kors, jag ber dig.

Ninetta Behåll mitt kors som minne, och bär det till min ära. Den tanken är den enda som nu kan ge mig tröst.

Pippo Ja, jag lovar att alltid beskydda och bevara, och bära detta minne så tätt intill mitt bröst.

N+P Så ledsna och förtvylade, förblindade av gråt.
Finns ingen som kan hjälpa oss?
För all min sorg, förlåt.
Min vän förlåt.

Ninetta tar av sig sin ring och räcker Pippo.

Ninetta Ge min ring till Giannetto som ett tecken på min kärlek.

Pippo (En sån trohet, och äkta känsla, har jag aldrig nånsin sett.)

- Ninetta Säg att kärlek ger mig styrka, att han lever i mitt hjärta.
Men säg inget om tortyren, att jag rämnar av all min smärta.
När jag dör, vem finns för honom då?
- Pippo I Jesu namn – Ninetta! Var lugn, jag ska berätta, allt vad du sagt.
(*på väg att gå*) Men nu...
- Ninetta Ge mig ditt ord.
- Pippo Jag lovar. Och har jag nånsin svikit?
- Ninetta Dåså, farväl då, min Pippo.
- Pippo Farväl då... (Stannar jag längre, då faller jag ihop.)
- N+P För sista gången tillsammans, kommer vi nånsin ses igen?
(Jag kan knappt se mer för alla tårar.)
Låt mig få hålla dig nära, bevara minnet av din värme
en allra sista gång.
Låt mig få hålla dig till mitt hjärta en sista gång,
en allra sista gång.

De skiljs åt.

I rättssalen

- Domaren Kvinnan är skyldig. Så säger rätten.
- Giannetto Ni skämtar! Det är inte möjligt.
- Domaren Tystnad.
- Fabrizio (*till Giannetto*) Ta det försiktigt.
- Domaren För in den skyldiga. Varsågod, skriv ner domen.
- Herrkör Vår fru Justitia i lagens tempel
ger straff och rättelse som ett exempel.
Så låt vår dom idag bli ett exempel!
Rättfärdighetens lag, utan barmhärtighet
lägger i gyllne våg frågan om liv eller död.
All makt och ärbarhet till värn mot brottslighet.
Men för den skyldige finns ej förbarmande.
Ja, för en skyldige, hör på vår dom:
Ett häftigt svavelregn faller från himmelen
åska och blixtnedslag.
Lag och ordning, så lyder vår lag.
Brott eller Straff?
Hör rättvisans lag.

Ninetta förs in.

- Domare Det ser mörkt ut min flicka, för bara ett mirakel kan nu rädda ditt liv.
Så hör din dom:
(läser) "Den anklagade Ninetta Villabella har bevisats skyldig till stöld från sin husbonde, och enligt rådande lagar döms hon härmed, utan misskund, till döden."
- N+G+Fa+P Gud i himlen. Gud var nådig.
- N+G Jag förnimmer dödens andedräkt omkring mig...
- Fabrizio Hennes anletsdrag förvandlas nu till fruktan, bävan, skräck.
- N+G Dina anletsdrag förvandlas nu till fruktan, bävan, skräck.
- Borgm Varje anletsdrag förvandlas nu till fruktan, bävan, skräck.
- Giannetto Vänta lite, låt mig vittna: hon är oskyldig till brottet.
Det är nånting som hon döljer. Hennes hjärta har en hemlighet.
- F+P Berätta!
- Herrkör Så låt oss veta!
- Ninetta Tvinga inte mig att svara, låt mig vara.
- Giannetto Åh Ninetta!
- Borgm Varför tiga?
- Ninetta Fråga inte.... nej, inte mer.
- Borgm (Är det nåt jag inte ser?)
- G+F Röj din hemlighet, jag ber.
- Domaren Nej hon tiger.
- D+Herrkör Vår dom är avgjord.
Låt avrätta den dömda.

Fernando rusar in i rättssalen.

- Fernando Nej stopp. Jag kräver!
- Ninetta O nej... pappa?
- G+Fa+P+B Villabella?
- Fernando Jag har kommit för min dotter, för att rädda min Ninetta.
Tag mitt liv, låt henne gå.
- Ninetta Måtte himlen vara nådig mot min far så stark och god.
- G+Fa Måtte himlen vara nådig och belöna detta mod.

Fernando Måtte himlen vara nådig och berika mig med mod.

Borgm Herr domare nu vet jag, den mannen som vi jagar, den brottslige soldaten: det är han som står framför er. Som deserterat, och smitit. Här har ni efterlysningen, med order om arrest.

Borgmästaren ger brevet till domaren.

D+Herrkör Vakter!

N+G+Fa Vad gör vi?

D+Herrkör Tag fast honom.

N+G+Fa Nej vänta – är detta möjligt?

Fernando Er fånge blir jag gärna, så döm mig om ni måste. Men låt min dotter vara, jag svär att hon är oskyldig, jag ber för hennes liv. Ja låt min dotter vara, jag svär och lovar att hon är oskyldig, skona, jag ber er, min dotters liv.

D+Herrkör Tribunalen har beslutat: hon har redan fått sin dom.

Fernando Och domen... hur löd den?

D+Herrkör Er väntar fångenskap, men hon är dömd till döden. För rättvisan har talat, och domen ligger fast.

N+G+Fa+ Ah! En skoningslös utgång.
B+Fe Så hjärtlös bestraffning.
Ett grymmare öde än helvetets eld.

Fabrizio Mitt barn, din far får leva, men du ska tas ifrån mig. Ohyggligt att tvingas begrava sitt barn.

N+G+Fa+ En pappa, och hans flicka, får möta varsitt öde;
B+Fe han fångslas, de skiljs åt, hon möter sin död.
Varsitt öde får de två.

Fernando En far och hans flicka, varsitt öde får de två.

D+Herrkör För bort dom båda!

Giannetto Nej stanna, hon får inte gå!

Fabrizio Har hon nåt val?

Ninetta Varför, varför – kära pappa!
Allt jag gjorde var för din skull.
Varför kom du, när allt jag ville
var att rädda dig från straff.

Fernando Allt för min skull?

Fabrizio   Vänta...

Giannetto   Berätta allt.

D+Herrkör   För den mannen där till cellen, och den skyldiga till döden.

Ninetta   Å, håll om mig! En sista gång...

Fernando   Min flicka!
(*till vakterna som försöker hindra honom*) Rör mig inte! Jag varnar er.

D+Herrkör   Straffet väntar!

N+Fe   O snälla hjälp mig!

G+Fa   Ah Ninetta!

Borgm   (Vilken ånger!)

Ninetta   Min Giannetto! Min Fabrizio!

Herrkör   För den skyldiga till döden.

N+G+Fa+Fe   Inte ens en sista önskan, hur kan domen va' så hård?

Fernando   Min dotter!

Ninetta   Pappa!

Fernando   Era djävlar!

Ninetta   Jag ber er!

Fernando   Inte ens ett sista avsked, hur kan männ'skan va' så grym?

G+N   Ingenting kan tårarna hindra
hoppet dör, jag förmår inte mer.
Bara Gud kan mitt lidande lindra,
var barmhärtig och stöd mig jag ber.

Fa+Fe   Inte något kan tårarna hindra
hoppet dör, jag förmår inte mer, nej
Bara Gud kan mitt lidande lindra
var barmhärtig och stöd mig jag ber.

Borgm   Inte något kan tårarna hindra
hoppet dör när på henne jag ser.
Bara lagen kan ångesten lindra
var barmhärtig och led mig jag ber.

Kör   Inte något kan tårarna hindra.
Bara lagen kan ångesten lindra.
Var barmhärtig och led oss vi ber.

I närheten av Fabrizios gods

Ernesto, en soldat, kommer.

Ernesto Men byn är ju helt öde! Inte en människa, inte ens en vakthund som kan visa vägen till borgmästarens hus, eller hellre till Fabrizios. Jag hade hoppats att så fort som möjligt hitta min vän Fernando. Vilken förvåning när han plötsligt får se sin kollega Ernesto, och vilken glädje, när han hör mig berätta att vår egen konung – å välsignade man – just har benådat och frigett honom.

Pippo går förbi. Ernesto stannar honom.

Ernesto Det var på tiden! Nån kommer. Ursäkta, en enkel fråga; var ligger borgmästarens hus?

Pippo Borgmästar'ns hus? D'ä enkelt. Rakt fram, förbi den muren, där finns en ingång. Intill, bredvid till vänster, ser ni hans port.

Ernesto Tack du.

Ernesto ger Pippo en silverpeng som tack för hjälpen och går vidare.

Skatan dyker upp.

Pippo *(till skatan)* Ditt dumma fågelfä! Ge dig av - dra åt pipan!

Giorgio kommer.

Giorgio Vem pratar du med?

Pippo Den enfaldiga skatan. Och där är Fabrizio.

Fabrizio in.

Pippo Säg fort, hur gick det för Ninetta?

Fabrizio Tyvärr. Dom fann henne skyldig.

Giorgio Men vänta. Titta!

Skatan stjälar silverpengen från Pippo.

Pippo Din lymme! Ska du beröva mig min peng, den sista jag har kvar? Din fula skata! Titta, han är där uppe. Å om jag bara kunde få tag på'n. Kanske klättra upp dit och ta tillbaks det han stulit?

Fabrizio Jag följer med dig.

Pippo Vad jag hatar alla skator!

De går för att följa efter skatan.

På vägen till avrättningsplatsen

Ninetta förs in, omgiven av soldater och bybor. På väg mot sin avrättning.

- Kör   Du fördömda arma kvinna
                 bär ditt öde utan tvekan
                 mot en oundviklig död.
                 Du fördömda arma kvinna
                 bär ditt öde utan tvekan
                 endast döden ger dig frid.
- Ninetta   Ja jag ber er, och jag besvär er
                 alla män och alla kvinnor;
                 låt min pappa gå fri skulden
                 låt mig ensam möta min död.
                 Jag är redo nu
                 inget ont kan längre nå mig,
                 jag tar tacksamt mot min dom.
- Kör   All den godhet ger oss prov på
                 hennes hjärtas rikedom.
- Ninetta   Inget ont kan längre nå mig.
                 Jag tar tacksamt mot min dom.

På Fabrizio's gård, vid skatboet

Pippo och Fabrizio vid skatboet. De ropar så högt de kan. Tjänaren Giorgio in.

- P+Fa   Vänta! Se vad vi funnit!
- Giorgio   Vad står på? Varför så bråttom?
- P+Fa   Vi har hittat allt det stulna! Alla skedar, alla pengar!
                 Det får inte va' för sent!
- Giorgio   Är ni galna?

De ser gruppen på väg till avrättningsplatsen.

- P+Fa   Åh nej - där går dom!
                 Stanna genast! Stanna genast!
                 Ingen hör oss, ingen ser.
                 Varför vill dom inte höra...?

De springer mot klocktornet.

- Giorgio   Men så kan ni inte göra:
                 Ni har blivit helt förryckta – ni har blivit helt besatta!

Pippo och Fabrizio börjar ringa i varningsklockan.

- Giorgio   Vilket oljud, vilken röra! Som två dårar håller på...

- Giannetto   *(in)* Vad har hänt?
- Lucia   *(in)* Vad är det som händer?
- Pippo   Hon är oskyldig till brottet, fullkomligt oskyldig.
- Lucia+Kör   Å Ninetta!
- Pippo   Vi har hittat allt det stulna, här är silvret, och här en peng.
Gissa vem som ligger bakom? Det var skatan.
- L+Gia+Gio   DET var tjuven! Är det verkligen helt sant?
- Pippo   *(till Lucia)* Vill ni va' så vänlig att hålla fram handen?

Han lämnar över Lucias silverbestick. Giannetto synar det.

- Gianetto   Det stämmer. Vårt silver.
- Herrkör   Gå stoppa processen, men fort, gör det nu.
- Pippo+Fa   Så stoppa processen, men fort, gör det nu.
- L+Gia   Ja stoppa processen, men fort, gör det nu.

Giannetto springer ut med silvret.

Pippo och Fabrizio ringer på nytt i klockan.

Borgmästaren in.

- Borgm   Vem ringer hela tiden? Vad är det här för liv?
- Lucia   Det som jag vill berätta tar inte mycket tid.
- Borgm   Jag hänger inte med här...
- Lucia   Ninetta är inte skyldig, det kan vi nu bevisa. Så avbryt genast allt.
- Fabrizio   Ja avbryt genast allt.
- Borgm   Mitt blod blev plötsligt kallt...

Det hörs ljud av gevärskott.

- Lucia   Gud i himmelen. För sent.
Ninetta... är död.
- Borgm   Vilken fasa i mitt inre.
Jag har släckt en flickas liv.
Så fruktansvärt att släcka
en oskyldig flickas liv.
- Pippo+Fa   Nej där är hon! Se hon lever. Ja, där är hon. Se hon lever!

Herrkör (hörs) Hon är räddad vår Ninetta, vilken glädje vilken tröst!

Borgm Men vad hände?

Fabrizio (till Lucia) Hör vilket jubel.

Herrkör Hon är räddad och befriad, hon har återvänt till livet.

Lucia Är det sant?

Herrkör Ja, hon lever.

Borgm Men vi hörde...

Herrkör Salutering!

Lucia Är det sant?

Herrkör Ja, hon lever.

Borgm Men dom skotten...

Herrkör - var av lycka.
Hon kommer! Hon kommer!

P+kör Ninetta!

Ninetta kommer, liksom alla andra.

Lucia Kära flicka!

Giannetto Här är domarens benådning. Detta brev ger henne fri.

L+G+Fa All vår oro vänds till glädje, bly förvandlas nu till guld.

Kör All vår kärlek till Ninetta - hon med hjärta utav guld.

Borgm All min åtrå blev till aska, jag får bära denna skuld.

Ninetta All den värme som ni visar
får mig glömma allt ont som hände.
Men det värker, ja det värker i mitt inre
ännu bränner det av saknad i mitt sinne.
Trots all kärlek kan jag inte känna glädje...
Jag kan aldrig le igen.

L+G+Fa Men Ninetta, varför inte?
Allt är över, var inte rädd.

Ninetta Nej, nej! Var är min pappa? Kan ingen svara?
Är han i livet – eller död?

Fernando kommer in, tillsammans med Ernesto.

- Fernando Min flicka, jag lever
och lovar dig att alltid, alltid, stanna kvar hos dig.
- Ninetta Å pappa! Det är mer än jag kan bära!
Mörka och bittra minnen försvinner i ett slag.
- N+L+P+
G+Fa+Kör Kan lyckan vara större, än vad vi ser idag?
Kan lyckan vara större, än vad vi ser idag?
- Borgm Vem har friggett den förrädarn'?
Vem har vågat trotsa order?
- Fernando Den enda order jag kan se nu,
är den nåd som kungen gett.
- N+L+P+G+Fa Låt oss kungens lov besjunga,
all den godhet som vi ser.
- Borgm Jag är upprörd och generad,
känner ånger mer och mer.
- Kör Han är upprörd och generad,
känner ånger mer och mer.
- Ninetta Var är Pippo? Vännen Pippo?
- Pippo Här Ninetta, just bredvid.
- Lucia Och Giannetto, han blir din make!
- Ninetta Vänta lite, är det sant, är det verkligen sanning?
- Lucia Förlåt din vän Lucia.
- Fabrizio Kära hustru, kom och kyss mig!
- N+G Håll mig nära håll mig innerligt
vi ska aldrig skiljas mer.
- L+P+Fa Bilden av den sanna kärleken
får mig gråta ännu mer.
- Borgm Bilden av den sanna kärleken
får mig skämmas ännu mer...

Borgmästaren drar sig skamset undan och försvinner.

- Kör Bilden av den sanna kärleken
får oss jubla ännu mer.
- Lucia Stormande hav har lagt sig
och hotfulla vindar stillnat:
låt oss med ljus i sinnet
en lycklig afton få.

- L+Fa+kör   Ja, låt oss nu tillsammans
till sist mot festen gå.
- Fernando   Stormande vågor har lagt sig
och hotfulla vindar har stillnat
nu kan jag med ljus i sinnet
en lycklig afton få.
- L+Fa+kör   Så, låt oss nu tillsammans
till sist mot festen gå.
- P+G   Stormande vågor har lagt sig
och hotfulla vindar har stillnat
låt oss med solsken i sinnet
en glädjeric afton tillsammans få.
- L+Fa+kör   Ja, låt oss nu tillsammans
till sist mot festen gå.
- Ninetta   Se hur vår himmel nu strålar
och havet skimrar stilla
låt det som varit bero
av glädje hjärtat slår.
- Alla   Ja låt oss nu tillsammans
till sist mot festen gå.

Slut akt 2.